

Către Consiliul Superior al Magistraturii
În atenția Inspecției Judiciare

Domnule Președinte,

Subsemnatul Diaconu Gelu Ștefan, cu domiciliul ales pentru comunicarea oricăror acte de procedură în (...), identificat cu CNP (...), în temeiul art. 40 lit. f coroborat cu art. 45 alin.2 din Legea nr. 317/2004 republicată și art. 97 din Legea nr. 303/2004 republicată, vă sesizez cu prezenta

PLÂNGERE

cu privire la activitatea procurorului de caz Țuluș Doru-Florin desfășurată în dosarul nr. 7/P/2015 al Direcției Naționale Anticorupție.

Vă solicit să luați toate măsurile ce se impun în vederea tragerii la răspundere disciplinară a persoanei reclamate, în condițiile legii.

În fapt, în ziua de 8 februarie 2016 am fost citat la cabinetul Președintelui A.N.A.F. în dosarul nr. 7/P/2015 al D.N.A. – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, în calitate de suspect, solicitându-mi-se să mă prezint la sediul D.N.A. două zile mai târziu.

Ajuns în fața procurorului anchetator la 10 februarie 2016, mi s-au adus la cunoștință următoarele acuzații:

- că am emis circularele nr. 10 din 7 ianuarie 2015 și A-PRS1391 din 8 mai 2015 contra dispozițiilor legale, dispunându-se astfel neîncasarea prin necomunicarea/stoparea transiterii către contribuabili a deciziilor privind regularizarea contribuției de asigurări sociale de sănătate aferentă anului 2012, fie neîntreprinderea măsurilor pentru încasarea contribuțiilor în cazul deciziilor deja comunicate, aceste acțiuni producând pe de o parte un prejudiciu bugetului de stat (aferent neîncasării contribuțiilor sociale), iar pe de altă parte un folos patrimonial în beneficiul Asociației Partida Romilor Pro Europa – abuz în serviciu prev. de art. 13 indice 2 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 cod penal;
- că am emis circularele nr. 10 din 7 ianuarie 2015 și A-PRS1391 din 8 mai 2015 ce au avut ca menire împiedicarea persoanelor notificate de organele fiscale să plătească aceste contribuții, respectiv să sesizeze organele competente, ajutându-i astfel pe inculpații Păun Nicolae și Voicu Mădălin - favorizarea făptuitorului prev. de art. 269 alin.1 c.pen.

Deși în citația primită la 8 februarie 2016 mi s-a indicat că sunt suspect pentru infracțiunile indicate mai sus, procurorul anchetator a dispus continuarea urmăririi penale față de mine cu o zi mai târziu (ordonanța din 9 februarie 2016). Ca atare, chiar primul act de procedură întocmit față de subsemnatul petent este unul eronat, eu neavând calitatea de suspect când a fost întocmită citația care conținea această mențiune !!!

Încă de la prima întâlnire cu procurorul Țuluș, i-am explicat acestuia că nu am nici o legătură cu persoanele implicate în acest dosar și, deși nu am beneficiat de prezența unui avocat, i-am solicitat să-mi permită să-i explic în amănunt toate detaliile legate de acest subiect, fiind sigur (cel puțin la acel moment) că aș fi putut clarifica toate aspectele cazului. Procurorul a refuzat să-mi ia declarație atunci și a întocmit un proces-verbal prin care "s-a stabilit" să mă prezint la sediul DNA în vederea audierii în cursul săptămânii 15.02.2016 – 19.02.2016.

A doua zi după ce mi s-a adus la cunoștință învinuirea am fost demis din funcție, urmare a implicării mele în dosarul 7/P/2015 al DNA.

Întrucât nu mi-au fost explicate acuzațiile i-am solicitat procurorului anchetator la 16 februarie 2016 să-mi comunice o copie de pe ordonanța de efectuare în continuare a urmăririi penale. Nu am primit nici un răspuns la această solicitare și, mai mult, nu am fost citat în vederea audierii, așa cum stabilisem prin procesul-verbal din 10 februarie 2016.

Observând că mi se încalcă drepturile procesuale am sesizat toate autoritățile competente cu un memoriu în care am explicat că sunt victima unui abuz și că nu am legătură cu niciuna dintre persoanele care sunt implicate în cazul respectiv. De altfel, una dintre sesizări a fost trimisă Consiliului Superior al Magistraturii care a transmis-o DNA (astfel cum rezultă din adresa nr. 1/3882/2016 din 18 februarie).

Precizez că toate aceste demersuri personale au avut ca scop aducerea la cunoștința tuturor autorităților competente a faptului că, deși nu aveam nici o legătură cu dosarul penal 7/P/2015, am fost pus sub acuzare și destituit din cauza acestuia, fără ca procurorul de caz să-mi permită să dau măcar o declarație prin care să-i explic, detaliat, motivele pentru care nici măcar teoretic nu puteam să contribui la săvârșirea infracțiunilor de care erau acuzați ceilalți suspecti.

Ulterior, deși nu mi s-a dat nici un răspuns la solicitările de a fi audiat și de a mi se transmite ordonanța prin care s-a dispus continuarea urmăririi penale, mi s-a transmis "Raportul de Constatere" întocmit la 19 februarie 2016 de către "specialistul" DNA, care ar fi constituit, în opinia anchetatorilor, o "probă" a vinovăției mele. Dincolo de faptul că acest document mi-a fost adus la cunoștință la mai mult de o lună după ce a fost întocmit, că nu am avut niciodată posibilitatea de a cunoaște care sunt obiectivele la care trebuie să răspundă specialistul, și nici

de a-i contesta conținutul în cursul urmăririi penale, urmează să observați următoarele:

- în raport de dispozițiile art. 172 alin.9 c.pr.pen. procurorul poate *apela* la o constatare tehnico-științifică ”*Când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt ori este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei*”. Nici una dintre aceste condiții necesare pentru dispunerea unei astfel de constatări nu a fost îndeplinită și, mai mult decât atât, procurorul nu a motivat în nici un fel ordonanța din 15 februarie 2016 privind efectuarea constatării, fiind încălcate dispozițiile imperative ale art. 286 alin.2 lit. d c.pr.pen., care statuează că actul organului de urmărire penală trebuie motivat în drept și în fapt.

- singura frază a procurorului anchetator din cuprinsul ordonanței nr. 7/P/2015 din 2016, care ne arată motivarea în fapt a administrării acestei probe este următoarea: ”*Având în vedere actele dosarului cu numărul de mai sus și constatând că în cauză sunt necesare cunoștințele unui specialist...*”, ceea ce echivalează cu lipsa unei motivări.

- însuși conținutul raportului de constatare confirmă afirmațiile mele, acesta fiind vădit subiectiv, lipsit de logică juridică, ”specialistul” formulând concluzii care vizează inclusiv vinovăția suspectilor, ceea ce este inadmisibil, procurorul anchetator acceptând (și chiar încurajând) o astfel de practică: ” ...apreciem că adresele nr. 10/07.01.2015 și nr. A PRS 1391/08.05.2015 ale ANAF constituie înscrisuri prin care autoritatea fiscală a asigurat Asociației Partida Romilor Pro Europa suportul necesar însușirii integrale și prejudicierii cu 100% (94,5% + 5,5%) a bugetului de stat ca urmare a încheierii contractelor/convențiilor civile fictive menționate în dispozitivul ordonantei din prezentul dosar penal”.

- un alt mare defect al acestei constatări îl reprezintă faptul că ”specialistul” este pus să interpreteze legea, chiar de către procuror, pentru a-i da măcar un element prin care să motiveze (doar formal) trimiterea în judecată a subsemnatului petent. Este evident că un raport de constatare (indiferent de natura ”specialității”) nu poate viza astfel de răspunsuri, ele fiind atributul exclusiv al instanței sau al procurorului.

După transmiterea acestui ”raport”, am acționat în continuare cu bună-credință, solicitând din nou o copie a ordonanței de continuare a urmăririi penale, dar și explicând, în scris, o parte din motivele pentru care nu mi se poate reține vinovăția (declarația din 4 aprilie 2016, transmisă procurorului de caz și procurorului șef de secție). Nici această nouă solicitare nu a primit nici un răspuns, procurorul anchetator ignorând în mod abuziv dreptul la apărare al subsemnatului petent.

În continuare, procurorul m-a citat doar după punerea în mișcare a acțiunii penale, ocazie cu care mi-a adus la cunoștință un nou raport de constatare

(întocmit la 27 mai 2016). Și acest raport de constatare a fost dispus și întocmit cu încălcarea flagrantă a legii și a dreptului la apărare, din următoarele considerente:

- nu se arată care era necesitatea sau starea de urgență care reclama administrarea unei astfel de probe;

- nu se indică motivarea în fapt și în drept (diferența fiind referirea la primul raport, și indicarea art. 181 indice 1 c.pr.pen., în loc de art. 172 c.pr.pen.);

- nu se precizează "specialitatea" celui care întocmește acest raport;

În fapt, motivul pentru care s-a dispus efectuarea celui de-al doilea raport al "specialistului" este simplu, deși s-a solicitat în cadrul ordonanței din 15 februarie 2016 să se precizeze și quantumul prejudiciului, "specialistul" nu l-a indicat, ci a spus că el este de 100%, astfel apărând necesitatea formulării unui nou raport, pentru a-l ajuta pe procurorul care se grăbea să dispună măsuri asigurătorii.

La fel ca și în cazul primului raport, concluziile "specialistului" vizau elemente de drept care ar fi trebuit să fie lămurite de procuror. În cadrul acestui supliment se indică 5 criterii (alese aleatoriu) prin care se ajunge la concluzia că, deși doar 155 de contracte/convenții au fost demonstrate a fi fictive (din declarațiile de martori), există elemente pentru care s-ar putea constata fictivitatea și celorlalte 1863 convenții/contracte (din cele peste 5000 convenții/contracte ale A.P.R.P.E.), deși procurorul nu-i ceruse "specialistului" său să facă astfel de investigații. Toate criteriile invocate de specialist nu sunt de natură ca, prin ele însele, să probeze fictivitatea tuturor celor 1863 de convenții.

Ceea ce merită subliniat aici este că, deși în cadrul obiectivului 1 procurorul a "strecurat" și ideea indicării prejudiciului cauzat de emiterea celor două circulare, de data asta "specialistul" nu și-a mai permis să facă vreo precizare în acest sens. Practic, suplimentul la raportul de constatare tehnico-științifică întocmit la 27 mai 2016 nu este complet, întrucât nu arată că emiterea celor două circulare care constituie (în opinia personală a procurorului anchetator) un abuz în serviciu ar fi determinat producerea vreunui prejudiciu!!!

De altfel, inculpatul Gogancea Vătășoiu (acuzat de aceleași fapte ca și subsemnatul petent) a contestat vehement concluziile raportului de constatare, solicitând efectuarea unei expertize financiar contabile de către un expert fiscal, care ar fi rezolvat, cu certitudine, toate neclaritățile și erorile grave cuprinse în cele două rapoarte. Totodată a formulat și ample obiecțiuni la raportul de constatare. Fără a analiza aproape deloc cererea depusă, procurorul anchetator a respins-o cu o motivare care denotă reaua-credință:

"Inculpatul nu cere practic o expertiză ci o consultație fiscală, aspectele tehnice, urgente, fiind lămurite prin rapoartele de constatare întocmite în prezenta cauză, fiind coroborate cu celelalte piese ale dosarului." (pagina 2 din ordonanța DNA din 14 iulie 2016).

Deși cele două rapoarte de constatare sunt informale, neclare și încălcă legea, procurorul Țuluș a dispus instituirea măsurii asigurătorii cu privire la toate bunurile subsemnatului petent, bazându-și dispoziția exclusiv pe concluziile rapoartelor!

Întrucât am considerat că actul de instituire a sechestrului este unul abuziv, am sesizat instanța de judecată cu o contestație, care a fost admisă prin încheierea din 11 octombrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în dosarul nr. 2663/1/2016/a1. În motivarea hotărârii de ridicare a măsurilor asigurătorii (definitivă cu privire la acest aspect) s-a arătat, printre altele (fila 88 din încheierea citată) că :

- procurorul s-a bazat exclusiv pe cele două rapoarte de constatare tehnico-științifică, acestea fiind dispuse în mod nelegal pentru considerentele expuse pe larg în încheiere;
- oricum procurorul a încălcat legea, dispunând abuziv poprirea tuturor sumelor de bani prezente și viitoare, contrar dispozițiilor imperative ale art. 2 alin.2 rap. la art. 729 alin.1 lit.b C.pr.civ., care stabilesc că salariile și alte venituri periodice nu pot fi urmărite decât până la concurența sumei de o treime din venitul lunar net.

Dincolo de grava încălcare a dreptului la apărare a subsemnatului petent, prin refuzul de a-mi permite să dau declarație și necomunicarea copiei de pe ordonanța de contiunare a urmăririi penale, procurorul a ignorat și apărările formulate cu ocazia discuțiilor avute la sediul DNA, a audierii coinalpatului Gogancea, a memoriilor pe care le-am depus, dar și a scurtei declarații pe care am dat-o în fața achetatorilor chiar înainte de trimiterea în judecată. Pe scurt, procurorul a luat la cunoștință, înainte de trimiterea în judecată, de următoarele:

- nu am discutat niciodată situația Asociației Partida Romilor Pro Europa, neavând nici o legătură cu ceilalți inculpați din dosar, cu excepția colegului Gogancea;
- prin emiterea celor două circulare s-au stabilit linii directoare generale, privind suspendarea temporară a operațiunilor de emiterie și comunicare a deciziilor de regularizare a CAS pentru anul 2012, până la clarificarea normelor legale aplicabile; suspendarea emiterii și comunicării deciziilor a avut o existență temporară, iar obiectul circularilor nu a vizat(și nici nu putea viza) anularea sau scutirea de la plata obligațiilor fiscale datorate de anumite persoane, astfel de măsuri putând fi dispuse numai prin acte normative cu caracter de lege;
- la foarte scurt timp după emiterea celor două circulare s-au emis și acte normative care au confirmat necesitatea lor. Practic, bugetul de stat ar fi fost prejudiciat (ca urmare a cheltuielilor de tipărire și transmitere a

- deciziilor de impunere, dar și a eventualelor procese și despăgubiri ulterioare acordate celor prejudiciați) dacă nu s-ar fi emis circularele;
- contextul în care au fost emise aceste circulare este unul special, în care presiunea publică era uriașă, întrucât foarte mulți copiii, pensionari sau persoane care înregistrau venituri infime au primit acasă decizii de regularizare a contribuției la CAS care le depășeau cu mult posibilitățile, și care au fost considerate absurde de toată opinia publică;
 - dacă nu s-ar fi emis cele două acte administrative s-ar fi ajuns în situația în care inclusiv persoane care lucrau în serviciile secrete ar fi fost deconspirate, deciziile fiind transmise tuturor asiguraților OPSNAJ (inclusiv procurorilor și judecătorilor), ceea ce ar fi putut perturba grav activitatea acestora, și chiar a siguranței naționale!
 - se impunea, înainte de a formula orice fel de acuzații în cauză, să fie analizat în ce măsură dispozițiile celor două circulare erau aplicabile cazurilor induse de convențiile prezumate de procuror a fi fictive. Atât în cadrul rechizitoriului, cât și în raportul specialistului D.N.A. nu s-a precizat dacă, în funcție de perioada de valabilitate a convențiilor civile/contracte și/sau de declarațiile fiscal(formularul 112) ale plătitorului de C.A.S.S. – respectiv A.P.R.P.E. baza lunară de calcul a contribuției C.A.S.S. este mai mică sau mai mare decât salariul minim brut pe țară. Practic, din analiza ulterioară a rezultat că, la aproape 90% din titularii convențiilor civile care fac obiectul trimiterii în judecată a celorlalți inculpați, nu le sunt aplicabile cele două circulare!
 - emiterea celor două circulare a fost rodul consultării specialiștilor și persoanelor cu răspundere din cadrul ANAF, nu o dispoziție a președintelui acestei instituții;
 - D.N.A. a încercat să facă o legătură forțată între emiterea celor două circulare și cazul "Asociației Partida Romilor Pro Europa", care viza aproximativ 2000 de convenții civile, fără să precizeze că aceste circulare vizau peste 4.000.000 persoane. În condițiile în care nu exista nici o probă care să confirme vreo înțelegere între președintele ANAF și inculpații care conduceau "Asociația Partida Romilor Pro Europa", apare lipsită de sens și chiar absurdă presupunerea acuzării că, pentru a se ascunde 2000 convenții civile false, m-am gândit să emit două circulare care să vizeze peste 4.000.000 persoane!!!

Cu privire la trimiterea în judecată, apreciez că această măsură a fost abuzivă și total nefundamentată în materialul probator, Procurorul, ignorând apărările și evidența lipsei probatoriului pentru acuzațiile sale, și-a bazat întreaga acuzație pe

conținutul celor două rapoarte de constatare, și pe simple supoziții și insinuări absurde:

” d. deloc întâmplător, cele două circulare se referă exclusiv la anul 2012, deși sunt emise în anul 2015...

e. inculpații Diaconu Gelu Ștefan și Gogancea Vătășoiu Mihai au profitat de scandalul mediatic iscat de impozitarea minorilor pentru a introduce în cuprinsul circularilor, categoria care îi interesa pe inculpații Păun Nicolae și Rotariu Florentina

f. simpla emitere a deciziilor de impunere nu a satisfăcut, întrucât exista o serie de decizii deja emise...

g. Participația penală s-a realizat pe următorul circuit:

- Păun Nicolae și Gogancea Vătășoiu Mihai...au căutat o modalitate de stopare a transiterii deciziilor

- în realizarea aceluiași scop, inculpatul Diaconu Gelu Ștefan a aderat la intenția inculpatului Gogancea Vătășoiu Mihai

- în realizarea scopului, Diaconu Gelu Ștefan a inițiat, conform declarațiilor martorilor audiați în prezenta cauză, redactarea circularilor

- inculpații Diaconu Gelu Ștefan și Gogancea Vătășoiu Mihai au emis două acte pe care, cu de la sine putere, le-au investit cu putere de lege, anulând texte legale în vigoare.” (extras din fila 97 a rechizitoriului întocmit de procurorul Țuluș).

Sesizând evidenta lipsă de probe, pentru a-și ”acoperi” golurile, procurorul a citat trunchiat adresa nr. 7753 din 23.02.2016 a ANAF (fila 93 din rechizitoriu), pentru a trage o concluzie contrară conținutului acelei adrese:

” - însăși ANAF prin adresa nr. 7735 din 23.02.2016 arată că circularele nr. 10/07.01.2015 și 1391/08.05.2015 nu au o bază legală, acestea substituind ordinele ierarhice și neputând avea caracter normativ măcar acte administrative individuale”.

În realitate, potrivit adresei citate de procurorul reclamat, ANAF explica modalitatea de emitere a acestor circulare și motivul pentru care nu era necesară viza Direcției Juridice, neprecizând nicăieri că respectivele circulare nu ar avea bază legală!!

Mai mult decât atât, deși nici o instituție de stat nu și-a manifestat dorința de a se constitui parte civilă față de subsemnatul petent și Gogancea Vătășoiu Mihail, procurorul anchetator a insistat cu adrese succesive pentru a determina cât mai multe astfel de entități să apară în procesul penal împotriva noastră, astfel încât s-a ajuns ca în dosarul penal să figureze ca părți civile atât ANAF cât și Ministerul Fondurilor Europene, cu privire la același prejudiciu!

Conștientizând faptul că nici măcar formal nu poate susține o trimitere în judecată cu privire la infracțiunea de favorizare a făptuitorului, întrucât ”...probele administrate până în prezent nu au demonstrat fără dubiu că acțiunea de emitere a circularilor a avut și menirea de a stopa formularea de denunțuri către organele de urmărire penală...” procurorul reclamat a dispus clasarea cu privire la această faptă, chiar prin rechizitoriu. Ceea ce nu a observat (sau nu a vrut să observe procurorul) este că, odată cu clasarea cu privire la această infracțiune (coroborată cu motivarea indicată), argumentele pentru dispunerea/menținerea unui sechestru, dar și o parte din acuzațiile din rechizitoriu ar fi trebuit să dispară, acestea fiind menținute abuziv – cel puțin din punctul meu de vedere. Precizez că imaginea mea a fost pătată grav în cadrul opiniei publice și prin acuzația că aș fi ajutat infractori pentru a nu fi urmăriți de DNA...

După trimiterea în judecată, judecătorii de cameră preliminară (de la fond cât și de la contestație) și, ulterior, procurorul DNA care a reanalizat probele, au ajuns la concluzia firească – în opinia mea – că nu există probe pe care să se fundamenteze vinovăția subsemnatului petent, iar trimiterea în judecată a fost făcută cu încălcarea flagrantă a normelor procedurale și substanțiale, astfel cum rezultă din:

- încheierile din 11 octombrie 2016 și 22 noiembrie 2016 pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în dosarul 2663/1/2016/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală;
- încheierea nr. 12 din 3 februarie 2017 a Completului de 5 Judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție pronunțată în dosarul nr. 2663/1/2016/a1.2;
- ordonanța de clasare din 6 august 2018 a D.N.A. – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate, dispusă în dosarul nr. 17/P/2018.

Nu voi reproduce motivările instanțelor și ale procurorului DNA care a dispus soluția de clasare, întrucât nu vizează direct activitatea procurorului reclamat, ci doar confirmă susținerile mele din cadrul prezentei cereri, dar le voi anexa, integral, pentru a fi studiate de membrii Inspecției Judiciare.

Doresc să subliniez însă faptul că activitatea neconformă cu principiile de bază ale profesiei de procuror nu s-a limitat la cele descrise până acum. Procurorul reclamat a răspuns extrem de lapidar și ironic atât la excepțiile formulate de noi în cadrul camerei preliminare, dar și la solicitările instanței, aspect constatat și de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Chiar și în al doisprezecelea ceas, când ar fi putut solicita restuirea cauzei pentru completarea urmăririi penale, după înlăturarea celor două rapoarte de constatare, procurorul Țuluș a continuat să susțină rechizitoriul și să precizeze că,

din punctul lui de vedere acesta este fundamentat, bazându-se în continuare pe citate ample dintr-un raport de constatare care fusese deja înlăturat (a se vedea aici Ordonanța din 31.10.2016 a DNA de completare a rechizitoriului – filele 47-49).

Concluzionând, în dosarul 7/P/2015, procurorul anchetator Țuluș Doru Florin:

- mi-a emis citația cu mențiunea "suspect", înainte să se înceapă urmărirea penală cu privire la persoana mea;
- mi-a refuzat dreptul de a da declarație, fără nici o justificare;
- nu mi-a transmis niciodată ordonanța prin care s-a dispus continuarea urmăririi penale față de subsemnatul petent, deși i-am solicitat-o de două ori;
- a refuzat administrarea de probe în apărare, fără o justificare procedurală;
- a dispus trimiterea mea în judecată fără să aibă nici măcar o probă reală, aspect stabilit definitiv de Înalta Curte de Casație și Justiție;
- a dispus efectuarea unor rapoarte de constatare de către un "specialist" în condiții neprocedurale, punându-l pe acesta să răspundă la întrebări care nu erau de competența sa, în scopul de a preconstitui probe pentru acuzare;
- a dispus abuziv măsura sechestrului asigurător, aspect constatat definitiv de Înalta Curte de Casație și Justiție;
- a nesocotit dispozițiile judecătorului de cameră preliminară și a insistat în mod nejustificat în citarea unor părți din rapoartele care fuseseră deja înlăturate;
- a citat trunchiat anumite pasaje din înscrisuri aflate la dosarul cauzei, denaturând conținutul acestora;
- și-a fundamentat acuzația doar pe supoziții, din conținutul actului de sesizare rezultând, evident, că a considerat că a trimis în judecată un adversar, nu un justițiabil obișnuit, implicarea sa emoțională fiind evidentă.

Pentru niște profesioniști în domeniul dreptului penal/procesual penal, simpla lecturare rechizitoriului, a hotărârilor instanței și a soluției finale de clasare este suficientă pentru a se constata gravele încălcări ale deontologiei profesionale în instrumentarea dosarului nr. 7/P/2015, cel puțin cu privire la persoana mea.

Vă rog să aveți în vedere împrejurarea că, prin modul în care am fost inculpat în acest dosar, mediatizarea excesivă a acuzării mele, dar și prin trimiterea mea abuzivă în judecată, am avut de suferit profesional (fiind înlocuit din funcția de Președinte al ANAF după o viață dedicată profesiei mele), imaginea mea publică a fost grav afectată, multe oportunități ivite în cariera mea, după demiterea

de la ANAF fiind irosite doar din cauza activităților nelegale și vădit abuzive ale procurorului reclamat.

Față de toate aceste considerente, vă solicit respectuos să constatați incidența dispozițiilor art. 99 lit. f, r și t din Legea nr. 303/2004 republicată privind statutul judecătorilor și procurorilor, respectiv încălcarea de către procurorul Tuluș Doru-Florin a deontologiei profesionale în instrumentarea cauzei 7/P/2015 a Direcției Naționale Anticorupție, și să dispuneți sancționarea acestuia, în baza art. 100 din același act normativ.

În susținerea plângerii, depon următoarele înscrisuri:

- citația din 8 februarie 2016;
- procesul-verbal din 10 februarie 2016, întocmit la sediul DNA;
- circularele nr. 10 din 7 ianuarie 2015 și A-PRS1391 din 8 mai 2015;
- solicitarea de transmitere a ordonanței de continuare a urmăririi penale, din 16 februarie 2016;
- memoriul transmis tuturor autorităților prin care am reclamat abuzurile procurorului și mi-am susținut nevinovăția;
- răspunsul primit de la CSM nr. 1/3882/2016 din 18 februarie;
- rapoartele ”specialistului” DNA întocmite în cauză;
- declarația din 4 aprilie 2016, transmisă procurorului de caz și procurorului-șef de secție;
- cererea coindicatului Gogancea și ordonanța DNA din 14 iulie 2016;
- rechizitoriul emis de procurorul reclamat;
- încheierile din 11 octombrie 2016 și 22 noiembrie 2016 pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în dosarul 2663/1/2016/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală;
- Ordonanța din 31.10.2016 a DNA de completare a rechizitoriului;
- încheierea nr. 12 din 3 februarie 2017 a Completului de 5 Judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție pronunțată în dosarul nr. 2663/1/2016/a1.2;
- ordonanța de clasare din 6 august 2018 a D.N.A. – Secția de combatere a infracțiunilor asimilate, dispusă în dosarul nr. 17/P/2018.